

AIXÍ ÉS LA MEVA VIDA

Pablo Neruda

Els meus deures caminen amb el meu cant,
sóc i no sóc: aquest és el meu destí.
no sóc si no acompanyo als dolors
dels que sofreixen: són dolors meus.
Perquè no puc ser sense ser de tots,
de tots els callats i oprimits.

Vinc del poble i canto per al poble:
la meva poesia és càntic i càstig.

Em diuen: Pertanys a l'ombra.
tal vegada, tal vegada, però a la llum camino.
Sóc l'home del pa i del peix
i no em trobaran entre els llibres,
sinó amb les dones i els homes:
ells m'han ensenyat l'infinit.

ASÍ ES MI VIDA

Pablo Neruda

*Mis deberes caminan con mi canto,
soy y no soy: es ese mi destino.
no soy sino acompaño los dolores
de los que sufren: son dolores míos.
Porque no puedo ser sin ser de todos,
de todos los callados y oprimidos.*

*Vengo del pueblo y canto para el pueblo:
mi poesía es cántico y castigo.*

*Me dicen: Pertenece a la sombra.
tal vez, tal vez, pero a la luz camino.
Soy el hombre del pan y del pescado
y no me encontrarán entre los libros,
sino con las mujeres y los hombres:
ellos me han enseñado el infinito.*